



วันสมโภชพระคริสตสมภพ ปี B (มิสซาเที่ยงคืน)

(วันพุธที่ 24 ธันวาคม ค.ศ. 2014)

พี่น้องที่รัก คริสต์มาสเป็นวันที่เราฉลองแสงสว่างที่มีชัยชนะเหนือความมืด ในพระคัมภีร์ของเราความมืดในยามค่ำคืนเป็นสัญลักษณ์หมายถึงอันตรายและความเป็นศัตรู กลางคืนที่มีมืดมิดสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัว ความไม่แน่นอน และความโดดเดี่ยว บ่อยครั้งเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากสำหรับคนเจ็บป่วย อย่างไรก็ตาม กลางคืนที่มีมืดมิดสามารถเป็นจุดเปลี่ยนสำหรับพวกเขาได้เหมือนกัน หลายครั้งในเวลาเช่นนี้คนป่วยมักจะมีอาการสงบ ไข้ลดลง ช่วงวิกฤติในชีวิตได้ผ่านพ้นไป ซึ่งก่อให้เกิดความหวังใหม่ในการที่จะกลับมาใช้ชีวิตที่ดีดังเดิม

ราวเจ็ดร้อยกว่าปีก่อนที่พระเยซูเจ้าจะทรงบังเกิดมาบนโลกนี้ ประกาศกอิสยาห์ได้ทำนายไว้ว่า **“ประชากรที่เดินในความมืดแลเห็นความสว่างยิ่งใหญ่ บรรดาผู้อาศัยในแผ่นดินมืดมิด ความสว่างส่องแสงมาเหนือเขา...เขาทั้งหลายจะยินดีเฉพาะพระพักตร์พระองค์...เพราะกุมารผู้หนึ่งเกิดมาเพื่อเรา”** (อิสยาห์ 9:1-2) คริสต์มาสเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้คำทำนายเหล่านี้กลายเป็นความจริง ดังที่เราทราบกันดี เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ได้เกิดขึ้นในคืนที่มีมืดมิดและเงียบสงบคืนหนึ่ง มันเป็นจุดเปลี่ยนสำหรับมนุษยชาติที่เจ็บป่วยปางตายด้วยพิษร้ายของบาปมานาน การบังเกิดมาของ **“กุมารผู้หนึ่ง”** ได้ทำให้วิกฤติการณ์ผ่านพ้นไป แม้ว่าในเวลานั้นมีเพียงพระนางมารีย์ นักบุญโยเซฟ และบรรดาคนเลี้ยงแกะที่ทราบเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่นี้ได้เกิดขึ้นแล้ว แต่พวกเขาไม่รู้ว่าการบังเกิดมาของกุมารผู้นี้ นำความหวังใหม่มาให้มนุษยทุกคน เป็นความหวังแห่งการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นทาสของบาปซึ่งนำความตายตลอดนิรันดร์มาให้อภัย

โดยธรรมชาติแล้วเด็กเกิดใหม่เป็นเครื่องหมายแห่งความหวังสำหรับพ่อแม่และญาติพี่น้องของเขา พ่อแม่ทุกคนหวังด้วยกันทั้งนั้นว่าลูกของพวกเขาจะเติบโตใหญ่และกลายเป็นคนดีและมีชื่อเสียงในภายภาคหน้า พ่อแม่บางคนมองดูลูกของตนและกล่าวด้วยความภาคภูมิใจว่า **“เด็กคนนี้มีแววฉลาด เขาสามารถเป็นพระสงฆ์ หรือเป็นครู หรือเป็นนายกรัฐมนตรีได้สักวันหนึ่ง”** ในกรณีของพระนางมารีย์ เราไม่ทราบว่าพระนางกำลังคิดอะไรรออยู่ เมื่อมองดูพระกุมารที่เพิ่งลืมตามองดูโลกเป็นครั้งแรก เราไม่แน่ใจว่าพระนางมีภาพของวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ที่กุมารผู้นี้จะต้องเป็นสักวันหนึ่งอยู่ในความคิดของพระนางแล้วหรือเปล่า? หรือว่าพระนางมีภาพของพระเมสสิยาห์ผู้ต้องถูกตรึงกางเขนเพื่อไถ่บาปของมวลมนุษย เหมือนที่เรารู้จักในเวลานี้? เราไม่รู้อีกเหมือนกันว่าในเวลานั้นพระนางเข้าใจแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับกุมารผู้นี้เป็นอย่างดีแล้วหรือไม่? อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เราพอรู้ก็คือ เมื่อวันที่กุมารผู้นี้ถูกตรึงบนไม้กางเขนมาถึง พระนางเข้าใจดีว่าพระบุตรของพระนางผู้นี้กำลังมอบตัวเองทั้งครบแด่พระเจ้าเพื่อความรอดพ้นของมนุษยทุกคน รวมทั้งเราทุกคนที่อยู่ที่นี่ด้วย

ในวันคริสต์มาสครั้งแรกพระนางมารีย์มองไปยังอนาคตด้วยความหวัง แต่คืนนี้เรามองย้อนกลับไปในอดีต แต่ไม่ใช่เพียงแค่ง่ายไปดูการบังเกิดของพระเยซูเจ้าเท่านั้น เรายังมองย้อนกลับไปถึงการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ ซึ่งหมายถึงความรอดพ้นของเราแต่ละคนอีกด้วย พ่อคิดว่าบางคนอาจจะเกิดคำถามในใจเหมือนกันว่า เมื่อพระเยซูเจ้านำความรอดพ้นมาสู่โลกแล้ว ทำไมเวลานี้โลกของเรายังดูราวกับว่าป่วยด้วยพิษร้ายของบาปอยู่อีกเล่า? บนโลกปัจจุบันนี้ยังมีความยากจน ความเกลียดชัง การเอารัดเอาเปรียบ การเข่นฆ่า และสงครามอยู่ทั่วไป แล้วสันติสุขและความสุขฝ่ายจิตที่แท้จริงซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของความรอดพ้นอยู่ที่ไหนเล่า?

คำตอบก็คือว่าความรอดพ้นที่พระเยซูเจ้าทรงนำมาให้เราแต่ละคนไม่ได้เกิดขึ้นแบบอัตโนมัติ เราแต่ละคนต้องเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตเหมือนพระองค์และมีส่วนร่วมในความรักของพระองค์ที่มีต่อพระเจ้าและต่อมวลมนุษยชนแน่นอน การบังเกิดของพระองค์เป็นจุดเปลี่ยนของประวัติศาสตร์มนุษยชาติ เวลาที่วิกฤติกาลได้ผ่านพ้นไปแล้ว แต่ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างที่เราแต่ละคนต้องทำก่อนที่โลกใบนี้จะกลับคืนสู่สภาพดั้งเดิมอย่างสมบูรณ์ เราแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้ด้วยการดำเนินชีวิตที่ดีและสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า เรายังคงต่อสู้อิทธิพลของบาปที่ยังหลงเหลืออยู่ซึ่งแสดงออกมาในรูปของความชั่วร้ายต่างๆ ต่อไป แต่เรามั่นใจได้ว่าสักวันหนึ่งเราต้องชนะสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้อย่างแน่นอน เพราะพระเยซูเจ้าได้ทรงชนะพวกมันแล้ว

พี่น้องที่รัก ปรกติแล้วเมื่อความหวังของเรากลายเป็นความจริง เราจะมีคามยินดี คริสต์มาสเป็นเหตุการณ์หนึ่งที่นำความยินดีแบบนี้มาให้เรา เพราะบุคคลที่เรารอคอยด้วยความหวังเป็นเวลานานแสนนานได้บังเกิดมาแล้ว พระเยซูเจ้าผู้ซึ่งเราฉลองวันเกิดของพระองค์ในคืนนี้ได้นำความยินดีมามอบให้เราแล้ว เราได้สัมผัสความรู้สึกแบบนี้แล้วหรือยัง? ถ้าจิตใจของเรายังไม่รู้สึกรักยินดี ก็แสดงว่าเรายังเข้าไม่ถึงความหมายที่แท้จริงของวันคริสต์มาส แล้วเราต้องทำอะไรเพื่อจะได้พบความยินดีดังกล่าวนี้ ผู้รู้ท่านหนึ่งอธิบายคำว่า JOY ในภาษาอังกฤษ ซึ่งแปลว่า “**ความยินดี**” ไว้อย่างน่าฟังว่า J เป็นตัวอักษรแทน JESUS (พระเยซูเจ้า) O เป็นตัวอักษรแทน OTHERS (คนอื่น) และ Y เป็นตัวอักษรแทน YOU (คุณหรือท่าน) นั่นคือ ความยินดีที่แท้จริงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อพระเยซูเจ้ามาเป็นหนึ่งและเป็นศูนย์กลางชีวิตของพี่น้อง จากนั้น พี่น้องต้องให้ความสำคัญกับคนอื่นหรือคนที่อยู่รอบข้างพี่น้องก่อน แล้วสุดท้ายพี่น้องจึงนึกถึงตัวของพี่น้องเอง นี่คือสูตรสำหรับความยินดีที่พี่น้องทุกคนสามารถนำไปใช้ได้ มีคนบอกว่า “**การให้ นำความสุขและความยินดีมาให้มากกว่าการรับ**” คืนนี้พระเจ้าได้ทรงให้ของขวัญที่มีค่ามากที่สุดแก่เรา นั่นคือ พระกุมารเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ ในทางกลับกันเราก็ควรมอบความเชื่อและความไว้วางใจให้กับพระผู้ไถ่ของเราองค์นี้ นั่นคือ ให้พระองค์มาก่อนทุกสิ่งและทุกคนในชีวิตของเรา ในเวลาเดียวกัน ให้เรานึกถึงคนอื่นมากกว่าตัวเราเองและพยายามทำให้พวกเขามีความสุข แล้วความยินดีแห่งวันคริสต์มาสจะเป็นของเรา

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน